

Sygn. akt IX W 292/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Wojciech Kottik

Protokolant – st. sekr. sąd. J. J.

bez obecności oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniach 24 lutego i 07 kwietnia 2017r., sprawy

M. S.

syna S. i S. z domu H.

ur. (...) w B.

obwinionego o to, że:

w dniu 07 listopada 2016 r., w O. wypowiedział panu K. S. (1) (pracownikowi będącemu w okresie objęcia szczególną ochroną przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem stosunku pracy w okresie od 28.05.2015 r., do 28.05.2019 r.) umowę o pracę w sposób rażąco naruszając przepisy prawa pracy poprzez nieuzyskanie zgody Rady Pracowników Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o. o. w O. na wypowiedzenie stosunku pracy członkowi tej rady

- tj. za wykroczenie z art. 281 pkt 3 Kodeksu Pracy w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 2006 r., o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji (Dz. U Nr 79, poz. 550 ze zmianami oraz z 2009 r Nr 97, poz. 805)

ORZEKA:

I. obwinionego **M. S. uniewinnia** od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw koszty postępowania ponosi Skarb Państwa;

III. na podstawie art. 118 § 2 kpw w zw. z art. 119 kpw w zw. z art. 616 § 1 pkt. 2 kpk i art. 626 § 2 kpk **zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obwinionego M. S. kwotę 432,- (czterysta trzydzieści dwa) złote tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez obwinionego z tytułu ustanowienia obrońcy w sprawie.**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Obwiniony M. S. jest prezesem zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w D. (z adresem do korespondencji w O.). Na początku października 2016 r., do siedziby spółki wpłynął wniosek w sprawie ustania członkostwa w radzie pracowników (...) 3 jej członków tj. A. P., Z. B. i K. S. (1) podpisany przez 10 pracowników (...) sp. z o. o.

W dniu 07 listopada 2016 r., pracodawca doręczył K. S. (1) oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia wskazując jako przyczynę likwidację stanowisk pracy wymuszoną zmianami organizacyjnym polegającymi na zmniejszeniu zatrudnienia w firmie. Podobnej treści wypowiedzenie umowy o pracę doręczono również Z. B.. Obaj pracownicy skierowali do Sądu Rejonowego Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w O. pozwy z odwołaniami od powyższych wypowiedzeń umów o pracę. Jednocześnie w dniach 16, 23 listopada i 7 i 14 grudnia 2016 r., inspektor pracy Okręgowego Inspektoratu Pracy w O. przeprowadził kontrolę w (...) zarządzanym przez obwinionego. W jej trakcie ustalił, że spośród 10 sygnatariuszy wniosku o ustaniu członkostwa w radzie pracowników (...) m. in. K. S. (1) 9 pracowników miało ponad 6-miesięczny staż zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie. W momencie podpisania tego wniosku w dniu 05 października 2016 r., w całym Przedsiębiorstwie (...) zatrudnionych było ogółem 19 pracowników, z czego 18 miało staż pracy ponad 6-miesięczny w tym przedsiębiorstwie. Przeprowadzający kontrolę inspektor pracy po analizie przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 2006 r., o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji, w szczególności art. 12 ust. 1, określającego tryb ustania członkostwa w radzie pracowników doszedł do wniosku, że wniosek z dnia 05 października 2016 r., o ustaniu członkostwa w radzie pracowników (...) został podpisany przez niewystarczającą liczbę uprawnionych pracowników i tym samym członkowie tej rady są nadal jej członkami w tym m. in. K. S. (1). Tym samym w ocenie inspektora nadal korzystał on z ochrony zatrudnienia jaką przewidują przepisy wskazywanej wyżej ustawy i tym samym pracodawca nie uzyskał wymaganej zgody rady pracowników (...) na wypowiedzenie umowy o pracę K. S..

W związku z tym po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających oskarżyciel skierował przeciwko obwinionemu wniosek o ukaranie, w którym zarzucił mu rażące naruszenie przepisów prawa pracy poprzez nieuzyskanie zgody Rady Pracowników (...) na wypowiedzenie stosunku pracy członkowi tej rady tj. czynu z art. 281 pkt 3 Kp w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji.

(dowody: protokół kontroli k. 3-6; kopie wniosków w sprawie ustania członkostwa w radzie pracowników k. 7-12; kopie umów o pracę k. 13-32, kopia uchwały o powołaniu prezesa zarządu (...) k. 33; kopia zawiadomienia organizacji związkowej o zamiarze wypowiedzenia umowy o pracę k. 34, odpowiedź (...) k. 35, kopia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę K. S. k. 36, informacje o zatrudnionych pracownikach k. 37-71, zastrzeżenia do protokołu kontroli k. 72-75, ustosunkowanie do zastrzeżeń k. 76; wyjaśnienia obwinionego – k. 141-141v, zeznania świadków – K. S. k. 123-123v, J. K. k.123v -124, Ł. S. k. 141v)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w jego ocenie członkostwo w radzie pracowników K. S. (1) wygasło w momencie złożenia w dniu 5 października 2016 r., oświadczenia przez 10 pracowników (...) z których 9 miało staż zatrudnienia tam ponad 6-miesięczny. Jego zdaniem tych 9 pracowników stanowiło 50% pracowników z takim stażem w tym przedsiębiorstwie. Tym samym, przed złożeniem wypowiedzenia umowy o pracę K. S. nie musiał on uzyskiwać zgody rady pracowników, bo to ciało od 5 października 2016 r. nie istniało.

(wyjaśnienia – k. 141-141v)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, w świetle przeprowadzonych w niniejszej sprawie dowodów wyjaśnienia obwinionego należy ocenić jako wiarygodne.

Przedstawił on motywy, które skłoniły go do podjęcia decyzji o wypowiedzeniu umowy o pracę K. S. (1) a także interpretację przepisów ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji w świetle, której członkostwo w/wym. pracownika w radzie pracowniczej Przedsiębiorstwa (...) w O. ustało z momentem podpisania oświadczenia z dnia 05.10.2016 r.

Jako generalnie wiarygodne Sąd ocenił zeznania przesłuchanych w tej sprawie świadków, z wyjątkiem stwierdzeń J. K. dotyczących stażu pracy części sygnatariuszy oświadczenia z dnia 05.10.2016 r., bo tym zeznaniom przeczą wiarygodne

dokumenty potwierdzające ponad 6-miesięczny staż pracy w tym przedsiębiorstwie dziewięciorga spośród 10 osób, które podpisały się pod tym wnioskiem. Podobnie zastrzeżenia można mieć do interpretacji przepisów przywoływanej wyżej ustawy zaprezentowanej przez inspektora pracy Ł. S..

Właśnie decydujące znaczenie dla oceny odpowiedzialności obwinionego za zarzucany mu czyn ma interpretacja przepisów ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji, a w szczególności przepisu art. 12 ust. 1 tejże ustawy, określających tryb i sposób ustaniania członkostwa w radzie pracowników. Użyte w tym przepisie sformułowanie, że członkostwo w takiej radzie ustaje m. in. w razie „wniosku w sprawie ustaniania członkostwa podpisanego co najmniej przez 50% pracowników zatrudnionych u pracodawcy co najmniej przez 6 miesięcy” budzi wątpliwości interpretacyjne, czy te 50 procent pracowników ze stażem ponad 6-miesięcznym należy liczyć od ogólnej liczby pracowników zatrudnionych w danym przedsiębiorstwie, czy też tylko od liczby pracowników, którzy taki staż pracy w tym przedsiębiorstwie posiadają. Wykładnia językowa i funkcjonalna tego zapisu, zdaniem Sądu przemawia za tą drugą interpretacją tej normy prawnej. Gdyby ustawodawcy zależało na innej interpretacji tego przepisu użył by innego sformułowania w tym przepisie. Niewątpliwym celem tego przepisu było aby na członkostwo w radzie pracowników wpływ mieli, nie wszyscy pracownicy przedsiębiorstwa, a jedynie ci, legitymujący się odpowiednim stażem pracy. Celowy był zatem zabieg legislacyjny, aby w przepisie tym sformułowanie o stażu pracy znalazło takie odniesienie zarówno do udziału procentowego wnioskodawców, jak i podstawy, od której liczony jest ten procent.

Dostępne na rynku komentarze do wskazywanej wyżej ustawy (m. in. w „Zbiorowe prawo pracy. Komentarz” pod red. prof. dr hab. Jerzego Wratnego i dr Krzysztofa Walczaka z 2009 r.) praktycznie nie odnoszą się do rozważanej kwestii, a przywoływany przez inspektora pracy komentarz do tej ustawy autorstwa K. B. (Krzysztof W. Baran „Komentarz do ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji, [w:] Zbiorowe prawo pracy. Komentarz, wyd. II, (...) 2010 r.) również nie zawiera jednoznacznego stanowiska w tej kwestii.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że spośród 10 sygnatariuszy wniosku z dnia 05 października 2016 r., stwierdzającego ustanie członkostwa 3 członków rady pracowników (...) w O., 9 miało staż pracy w tym przedsiębiorstwie przekraczający 6 miesięcy. W tym momencie w przedsiębiorstwie tym zatrudnionych było ogółem 19 pracowników, z czego 18 miało staż pracy ponad 6-miesięczny. Tym samym złożenie podpisu przez 9 pracowników (...) pod wskazywanym wnioskiem wypełniało kryterium wskazane w przepisie art. 12 ust. 1 cyt. ustawy i tym samym członkostwo wskazywanych w tym wniosku 3 członków rady pracowników ustało. Oznacza, to, że wbrew stanowisku oskarżyciela, obwiniony nie musiał uzyskiwać zgody wspomnianej rady pracowników (która nota bene wówczas już nie istniała) na wypowiedzenie umowy o pracę K. S. (1).

W świetle powyższych okoliczności Sąd uznał, że obwinionemu nie można przypisać popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 281 pkt 3 Kp.

Z uwagi na uniewinnienie obwinionego, na podstawie przytoczonego przepisu należało przenieść koszty niniejszego postępowania na Skarb Państwa.

Sąd zasądził na rzecz uniewinnionego obwinionego zwrot wydatków poniesionych przez niego z tytułu ustanowienia i udziału obrońcy w tym postępowaniu. Wobec nieprzedstawienia zestawienia faktycznie poniesionych wydatków Sąd określił je wg. stawek minimalnych określonych w przytoczonych w wyroku przepisach.